

Rosa glauca

róża czerwonawa

Synonim łaciński: *Rosa ferruginea*



Róża czerwonawa to często spotykany gatunek w górzystych rejonach Europy Południowej, w Polsce zadomowiony, uprawiany i dziczejący. Zawdzięcza swą nazwę siniofioletowemu odcieniowi ulistnienia. Znanne są odmiany uprawne, np. 'Parkfeuer'. Sam gatunek był czasami wykorzystywany w krzyżówkach hodowlanych. Ze względu na barwne ulistnienie krzew chętnie sadzony w ogrodach i parkach. Osiąga do 3 m wysokości i 1-1,5 m szerokości. Pąki o rubinowych działkach kielicha rozwijają się w pojedyncze płaskie kwiaty, o ciemnoróżowych do ciemnolilaróżowych, wąskich płatkach z białą podstawą, wyraźnie rozdzielonych. Kwiaty niezbyt duże, o średnicy 3-4 cm, zebrane w kwiatostanach na krótkich pędach wyrastających z ubiegłorocznych przyrostów, pachną słabo. Krzew kwitnie późno, w końcu czerwca i lipcu, niezbyt obficie, ale dość długo. Owoce jasnoczerwone do wiśniowoczerwonych, kuliste, nieduże, o średnicy 1-1,5 cm, gładkie, rzadziej lekko ogruczone. Owoce (hypancja) są jadalne i mogą być wykorzystywane w kuchni, podobnie jak owoce pozorne innych gatunków róż. Pędy bardzo kolczaste, kolce proste, lekko zgięte lub hakowate, czerwobrunatne i sinoczerwono-fioletowo nabiegłe. Młode pędy często pozbawione kolców. Pędy silne, proste, lekko rozchylone na boki, łukowato wygięte. Liście sinozielone z purpurowym odcieniem, gładkie lub ogruczone, o 5-7 (9) jajowatych listkach, średniej wielkości, matowe, piłkowane na brzegach. Gatunek łatwy w uprawie, dobrze rośnie prawie na każdej glebie, wytrzymały na okresowe niedobory wody. Krzewy charakteryzuje wysoka mrozoodporność, nie wymagają okrywania. Cięcie tylko odmładzające, co kilka lat. Krzewy nie są podatne na choroby, sporadycznie wymagają opryskiwania tylko w przypadku większego zagrożenia - czasem mogą być porażane przez rdzę i szkodniki. Rośliny preferują stanowiska słoneczne, jednak bardzo dobrze tolerują miejsca lekko zacienione. Różę czerwonawą sadi się w zestawieniach kolorystycznych pojedynczo, w grupach, w formie swobodnych żywopłotów, w parkach i ogrodach naturalistycznych, skalnych, w trudniejszych warunkach glebowych. Krzewy sadzone w środowisku naturalnym pełnią funkcję ekologiczną np. w zadrzewieniach śródpolnych, na miedzach, przy ogrodzeniach stanowią schronienie i źródło pożywienia dla owadów, drobnych zwierząt i ptaków. Doskonale prezentują się na tle roślin liściastych i iglastych, a także wśród różnorodnych bylin.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	góry południowej, zachodniej i środkowej Europy, do 2000 m n.p.m.
pochodzenie	pierwsza publikacja: Pierre Andre Pourret 1788 Inscriptions et Belles-Lettres de Toulouse, Academie des Sciences, Francja
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m

barwa liści (igieł)	czerwone i purpurowe ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone różowe
pora kwitnienia	czerwiec
owoce	czerwone pomarańczowe ozdobne i jadalne
pora owocowania	lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	jadalne owoce ładne jesienne zabarwienie odporność na zanieczyszczenia ozdobne owoce ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna ogrody skalne kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	5b



autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Rosa glauca* w Polsce

BOJANOWSKI Michał Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych i Zalesieniowych

DĘBSCY Agnieszka i Piotr Gospodarstwo Ogrodniczo-Rolne

FRYSZKOWSCY Szkółka Drzew i Krzewów

HAJDROWSKI Bogdan Szkółka Krzewów Ozdobnych i Róż

MARKFLOR Szkółka Drzew i Krzewów

